

Αριθμός 141

<p style="text-align: center;">Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝΙΑΙΟΥ ΦΟΡΕΑ ΕΞΩΔΙΚΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2010</p>	
<p style="text-align: center;">Οδηγία δυνάμει των άρθρων 15 (2)(β) και 21 (2)(γ)</p>	
84(I)/2010.	<p>Το Διοικητικό Συμβούλιο του Φορέα Εξώδικης Επίλυσης Διαφορών Χρηματοοικονόμικής Φύσης, ασκώντας τις εξουσίες που παρέχονται σε αυτό, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15(2)(β) και 21 (2)(γ) του περί της Σύστασης και Λειτουργίας Ενιαίου Φορέα Εξώδικης Επίλυσης Διαφορών Χρηματοοικονόμικής Φύσεως Νόμου του 2010, εκδίδει την παρούσα Οδηγία.</p>
Συνοπτικός τίτλος.	<p>1. Η Οδηγία αυτή θα αναφέρεται ως η περί της Πάγιας Ετήσιας Εισφοράς των Χρηματοοικονομικών Επιχειρήσεων και των Τελών, Δικαιωμάτων και Επιβαρύνσεων σε Σχέση με την Εξέταση Παραπόνων (Διαδικασία και Τρόπος Είσπραξης) Οδηγία του 2013.</p>
Ερμηνεία. 84(I) του 2010.	<p>2. –(1) Στην Οδηγία αυτή, εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια- «Νόμος» σημαίνει τον περί της Σύστασης και Λειτουργίας Ενιαίου Φορέα Εξώδικης Επίλυσης Διαφορών Χρηματοοικονόμικής Φύσεως Νόμο του 2010, όπως αυτός εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται:</p> <p>«Οδηγία» σημαίνει την παρούσα Οδηγία και «οδηγία» σημαίνει τις επί μέρους οδηγίες που συναποτελούν την παρούσα Οδηγία.</p> <p>«Ταμείο» σημαίνει το Ταμείο του Φορέα που συνίσταται δυνάμει του άρθρου 15 του Νόμου «χρηματοοικονομικές επιχειρήσεις ασφαλιστικού τομέα» σημαίνει τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις ή νομικά ή φυσικά πρόσωπα τα οποία ασκούν εργασίες διαμεσολάβησης στον ασφαλιστικό τομέα.</p> <p>«χρηματοοικονομικές επιχειρήσεις επενδυτικού τομέα» σημαίνει τις Επιχειρήσεις Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών (Ε.Π.Ε.Υ) και τις Εταιρείες Διαχείρισης Αμοιβαίων Κεφαλαίων (Ε.Δ.Α.Κ).</p> <p>«χρηματοοικονομικές επιχειρήσεις τραπεζικού τομέα» σημαίνει τις τράπεζες, τα ιδρύματα πληρωμών και τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος.</p> <p>(2) Οποιοιδήποτε άλλοι όροι, που περιέχονται στην Οδηγία αυτή και δεν ορίζονται διαφορετικά σε αυτήν, έχουν την έννοια που αποδίδεται σε αυτούς από το Νόμο.</p>
Διαδικασία και τρόπος είσπραξης πληρωτών τελών από καταναλωτές δυνάμει του άρθρου 15(2)(α) του νόμου.	<p>3.- (1) Με την υποβολή παραπόνου προς εξέταση από τον Επίτροπο, ο καταναλωτής καταβάλλει τέλος ύψους είκοσι ευρώ (€20), ανά παράπονο, προς το Ταμείο:</p> <p>Νοείται ότι σε περίπτωση που ο Επίτροπος αποφασίσει να μην επιληφθεί του παραπόνου, το τέλος που καταβλήθηκε επιστρέφεται στον καταναλωτή.</p> <p>(2) Εναπόκειται στον Επίτροπο να κρίνει κατά πόσο ο καταναλωτής με μία καταχώρηση υποβάλλει περισσότερα του ενός παράπονα και να αποφασίσει κατά πόσο θα τα χειριστεί ως παράπονα που χρήζουν ξεχωριστής διερεύνησης και ως εκ τούτου να αποφασίσει την καταβολή του ανάλογου τέλους για κάθε παράπονο ξεχωριστά.</p> <p>(3) Το πιο πάνω τέλος καταβάλλεται στο Ταμείο είτε σε μετρητά, είτε με επιταγή πληρωτέα στο όνομα του Φορέα, είτε με τραπεζικό έμβασμα, τα έξοδα του οποίου επιβαρύνουν τον καταναλωτή και εκδίδεται σχετική απόδειξη είσπραξης από το Φορέα.</p> <p>(4) Κανένα παράπονο δεν εξετάζεται από τον Επίτροπο, εκτός εάν καταβληθεί το προβλεπόμενο τέλος, και σε περίπτωση που για οποιοδήποτε λόγο ο Επίτροπος εξετάσει το παράπονο πριν την καταβολή του προβλεπόμενου τέλους, δεν εκδίδει την απόφασή του πριν τη καταβολή του σχετικού τέλους.</p>
Διαδικασία και τρόπος είσπραξης πληρωτών τελών και επιβαρύνσεων από χρηματοοικονομικές επιχειρήσεις δυνάμει του άρθρου 15 (γ) του Νόμου.	<p>4. –(1) Κάθε χρηματοοικονομική επιχείρηση καταβάλλει στο Ταμείο, εντός τριάντα ημερών από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης του Επιτρόπου-</p> <p>(i) ποσό τριακοσίων πενήντα ευρώ (€350) για κάθε παράπονο που υποβάλλεται στο Φορέα και για το οποίο ο Επίτροπος στρέφει την απόφασή του εναντίον της, ανεξάρτητα από το κατά πόσο η χρηματοοικονομική επιχείρηση έχει αποδεχτεί την απόφαση ή έχει στο μεταξύ επέλθει διακανονισμός μεταξύ των μερών, και</p> <p>(ii) το κόστος για τις υπηρεσίες που δυνατό να έχουν παρασχεθεί στο Φορέα από εμπειρογνώμονα κατά την εξέταση του παραπόνου μέχρι του ποσού των τριακοσίων ευρώ (€300).</p> <p>(2) Τα οφειλόμενα ποσά δυνάμει της παραγράφου (1) της παρούσας οδηγίας, κοινοποιούνται από το Φορέα στη χρηματοοικονομική επιχείρηση η οποία οφείλει να τα καταβάλει εντός της ταχθείσας προθεσμίας στο Ταμείο, είτε με επιταγή πληρωτέα στο όνομα του Φορέα είτε με τραπεζικό έμβασμα, τα έξοδα του οποίου θα επιβαρύνουν τη χρηματοοικονομική επιχείρηση.</p>

	(3) Σε περίπτωση μη καταβολής εμπροθέσμως των ποσών που καθορίζονται στην παράγραφο (1) της παρούσας οδηγίας, ο Φορέας δύναται, να-
14/1960	(α) λάβει δικαστικά μέτρα εναντίον της χρηματοοικονομικής επιχείρησης για την καταβολή των εν λόγω ποσών.
50/1962	(β) επιβάλει στη χρηματοοικονομική επιχείρηση χρηματική επιβάρυνση ίση προς δέκα τοις εκατόν (10%) επί του πόσου που καθορίζεται στην υποπαράγραφο (i) της παραγράφου (1) της παρούσας οδηγίας και δέκα τοις εκατόν (10%) επί του κόστους των υπηρεσιών του εμπειρογνώμονα που καθορίζεται στην υποπαράγραφο (ii) της παραγράφου (1) της παρούσας οδηγίας προς όφελος του Ταμείου, και
11/1963	(γ) να επιβάλει τόκο με επιτόκιο, όπως αυτό καθορίζεται στο άρθρο 33 του περί Δικαστηρίων Νόμου, επί των ποσών που αναφέρονται στην παράγραφο (1) της παρούσας οδηγίας, προς όφελος του Ταμείου.
8/1969	
40/1970	
58/1972	
1/1980	
35/1982	
29/1983	
91/1983	
16/1984	
51/1984	
83/1984	
93/1984	
18/1985	
71/1985	
89/1985	
96/1986	
317/1987	
49/1988	
64/1990	
136/1991	
149/1991	
237/1991	
42(I)/1992	
43(I)/1992	
102(I)/1992	
26(I)/1993	
82(I)/1995	
102(I)/1996	
4(I)/1997	
53(I)/1997	
90(I)/1997	
27(I)/1998	
53(I)/1998	
110(I)/1998	
34(I)/1999	
146(I)/1999	
41(I)/2000	
32(I)/2001	
40(I)/2002	
80(I)/2002	

	<p>140(I)/2002 206(I)/2002 17(I)/2004 165(I)/2004 268(I)/2004 21(I)/2006 99(I)/2007 170(I)/2007 76(I)/2008 81(I)/2008 118(I)/2008 119(I)/2008 36(I)/2009 129(I)/2009 138(I)/2009 19(I)/2010 166(I)/2011.</p>
	(4) Το ύψος των οφειλόμενων ποσών δυνάμει της παραγράφου (3) της παρούσας οδηγίας, κοινοποιείται από το Φορέα στη χρηματοοικονομική επιχείρηση ή οποία οφείλει να τα καταβάλει στο Ταμείο είτε με επιταγή πληρωτέα στο όνομα του Φορέα είτε με τραπεζικό έμβασμα, τα έξοδα του οποίου θα επιβαρύνουν την χρηματοοικονομική επιχείρηση.
	(5) Για κάθε ποσό που εισπράττει ο Φορέας σε όλες τις πιο πάνω περιπτώσεις δυνάμει της παρούσας οδηγίας εκδίδεται απόδειξη είσπραξης από το Φορέα.
Αρχές που διέπουν τον υπολογισμό πάγιας ετήσιας εισφοράς χρηματοοικονομικών τομέων.	<p>5. -(1) Η πάγια ετήσια εισφορά των χρηματοοικονομικών επιχειρήσεων, στο σύνολό της, κατανέμεται κατά χρηματοοικονομικό τομέα ως ακολούθως:</p> <p>(α) σε ποσοστό εβδομήντα τοις εκατόν (70%), κατ' αναλογίαν της συνεισφοράς του κάθε χρηματοοικονομικού τομέα στο συνολικό ακαθάριστο εγχώριο προϊόν που αντιστοιχεί στο σύνολο των χρηματοοικονομικών επιχειρήσεων και</p> <p>(β) σε ποσοστό τριάντα τοις εκατόν (30%), κατ' αναλογίαν του αριθμού των παραπόνων που έχουν υποβληθεί ανά χρηματοοικονομικό τομέα κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος και για τα οποία η γραπτώς εκδοθείσα απόφαση του Επιπρόπου στρέφεται εναντίον των χρηματοοικονομικών επιχειρήσεων.</p> <p>(2) Το ύψος της πάγιας ετήσιας εισφοράς του κάθε χρηματοοικονομικού τομέα, καθορίζεται αφού πρώτα ληφθεί υπόψη το σύνολο όλων των εσόδων και δαπανών, καθώς και οποιοδήποτε τυχόν πλεόνασμα έχει συσσωρευτεί κατά τα προηγούμενα έτη.</p> <p>(3) Το ποσοστό της συνεισφοράς του κάθε χρηματοοικονομικού τομέα στο συνολικό ακαθάριστο εγχώριο προϊόν που αντιστοιχεί στο σύνολο των χρηματοοικονομικών επιχειρήσεων του κάθε τομέα, καθορίζεται στη βάση των πιο πρόσφατων τελικών στοιχείων ή αν κρίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο επαρκώς καλή βάση, των εκάστοτε διαθέσιμων προκαταρκτικών στοιχείων της Στατιστικής Υπηρεσίας.</p> <p>(4) Η πάγια ετήσια εισφορά εκάστης χρηματοοικονομικής επιχείρησης καθορίζεται στη βάση του συνολικού ποσού που αναλαμβάνει ο κάθε χρηματοοικονομικός τομέας στον οποίο υπάγεται η χρηματοοικονομική επιχείρηση ξεχωριστά, λαμβάνοντας υπόψη τις εισηγήσεις του εκπροσώπου του κάθε τομέα.</p> <p>(5) Ο υπολογισμός της πάγιας ετήσιας εισφοράς των χρηματοοικονομικών επιχειρήσεων, γίνεται στη βάση των μεθόδων που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, η οποία διασφαλίζει τη δίκαιη κατανομή της ολικής εισφοράς σε υποκατηγορίες χρηματοοικονομικών επιχειρήσεων ανά τομέα.</p>
Μέθοδος υπολογισμού πάγιας ετήσιας εισφοράς των χρηματοοικονομικών επιχειρήσεων του τραπεζικού τομέα.	<p>6. -(1) Ο καταμερισμός της πάγιας ετήσιας εισφοράς των τραπεζών γίνεται βάσει του ποσού που θα καθοριστεί μετά την αφάρεση από το ποσό που αναλογεί στις χρηματοοικονομικές επιχειρήσεις του τραπεζικού τομέα, των ποσών που θα πληρωθούν στο Ταμείο από τα ιδρύματα πληρωμών και τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος, σύμφωνα με τις παραγράφους (2) και (3) αντίστοιχα, της παρούσας οδηγίας και υπολογίζεται με την πιο κάτω μέθοδο:</p> <p>(α) Πρώτη κατανομή</p>

Πρώτος Πίνακας.	<p>(i) Το ποσοστό που αναλογεί σε κάθε τράπεζα υπολογίζεται με στάθμιση 70% επί του συνόλου του μεριδίου αγοράς χορηγήσεων και καταθέσεων και 30% επί του αριθμού παραπόνων εναντίον της κάθε τράπεζας κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος, για τα οποία ο Επίτροπος έχει εκδώσει απόφαση εναντίον της τράπεζας. Ο αρχικός υπολογισμός φαίνεται στη στήλη Α του παραδείγματος που επισυνάπτεται ως Πρώτος Πίνακας στην Οδηγία.</p> <p>(ii) Ισχύει ελάχιστο ποσό εισφοράς €3.000 και μέγιστο ποσό εισφοράς €80.000 ανά τράπεζα.</p> <p>(iii) Με την επιβολή του ελάχιστου και του μέγιστου, ο υπολογισμός για κάθε τράπεζα φαίνεται στη στήλη Β του παραδείγματος που επισυνάπτεται ως Πρώτος Πίνακας στην Οδηγία.</p> <p>(iv) Για τον καθορισμό του μεριδίου αγοράς χορηγήσεων και καταθέσεων θα χρησιμοποιούνται τα στοιχεία από τις πιο πρόσφατες ετήσιες ελεγμένες οικονομικές καταστάσεις της κάθε τράπεζας, τα οποία υποβάλλονται από τις τράπεζες στο Φορέα για σκοπούς εφαρμογής του Νόμου και της Οδηγίας.</p> <p>(β) Δεύτερη κατανομή</p> <p>(i) Γίνεται δεύτερη κατανομή για καταμερισμό του επιπρόσθετου καταβλητέου ποσού ή για μείωση του καταβλητέου ποσού, ανάλογα με την περίπτωση, που προκύπτει από την πρόνοια για ελάχιστη ή μέγιστη πάγια εισφορά ανά τράπεζα δεδομένου ότι ενδέχεται να υπάρχει κάποιο καταβλητέο ποσό το οποίο θα πρέπει να ανακατανεμηθεί στις τράπεζες ή αντίθετα, να υπάρχει υπερκάλυψη του ποσού από τις συνεισφορές των τραπεζών που δεν ξεπερνούν τα ποσά της ελάχιστης εισφοράς.</p> <p>(ii) Αν κατά την πρώτη κατανομή εξακολουθεί να παραμένει καταβλητέο ποσό, αυτό ανακατανέμεται στις τράπεζες με βάση την αναλογία του αρχικού ποσού που αναλογεί στην κάθε τράπεζα (στήλη Α του παραδείγματος του Πρώτου Πίνακα). Τέτοια ανακατανομή γίνεται μόνο για τις τράπεζες που έχουν ποσό κάτω από το μέγιστο.</p> <p>(iii) Σε περίπτωση που μετά την ανακατανομή μια τράπεζα εξακολουθεί να έχει κάτω από το ελάχιστο, θα χρεώνεται το ελάχιστο ποσό. Το ποσό που ανακατανέμεται φαίνεται στη στήλη Γ του παραδείγματος και το αποτέλεσμα της δεύτερης κατανομής φαίνεται στη στήλη Δ του παραδείγματος του Πρώτου Πίνακα.</p> <p>(iv) Σε περίπτωση που το καταβλητέο ποσό των τραπεζών υπερκαλύπτεται με συνεισφορές από τις τράπεζες που δεν ξεπερνούν τα ποσά της ελάχιστης εισφοράς (δηλαδή €3.000), τότε επέρχεται μείωση με βάση την ανακατανομή που περιγράφεται πιο πάνω. Δηλαδή, το ποσό της στήλης Γ του παραδείγματος του Πρώτου Πίνακα θα είναι αρνητικό και θα γίνεται ανακατανομή με βάση τον αρχικό υπολογισμό (στήλη Α). Η ανακατανομή θα γίνεται για τις τράπεζες που έχουν ποσό κάτω από το μέγιστο και εάν με την ανακατανομή μια τράπεζα εξακολουθεί να έχει κάτω από το ελάχιστο θα χρεώνεται το ελάχιστο ποσό.</p> <p>(γ) Τρίτη κατανομή</p> <p>(i) Σε περίπτωση που μετά τη δεύτερη κατανομή εξακολουθεί να παραμένει υπόλοιπο (με θετικό ή αρνητικό πρόσημο), τότε γίνεται τρίτη κατανομή.</p> <p>(ii) Η τρίτη κατανομή γίνεται στις τράπεζες στις οποίες αναλογεί ποσό κάτω από το μέγιστο και άνω από το ελάχιστο (δηλαδή στις οποίες αναλογεί λιγότερο των €80.000 και μεγαλύτερο των €3.000). Η ανακατανομή γίνεται με βάση τον υπολογισμό της δεύτερης κατανομής (στήλη Δ στο παράδειγμα του Πρώτου Πίνακα).</p> <p>(iv) Ο καταμερισμός του επιπρόσθετου ποσού φαίνεται στη στήλη Ε του παραδείγματος του Πρώτου Πίνακα και το τελικό ποσό που αναλογεί σε κάθε τράπεζα φαίνεται στη στήλη Στ του εν λόγω παραδείγματος.</p>
Πρώτος Πίνακας.	(2) Κάθε ίδρυμα ηλεκτρονικού χρήματος καταβάλλει πάγια ετήσια εισφορά πεντακοσίων ευρώ (€500) στο Ταμείο.
Πρώτος Πίνακας.	(3) Κάθε ίδρυμα πληρωμών καταβάλλει πάγια ετήσια εισφορά πεντακοσίων ευρώ (€500) στο Ταμείο.
Μέθοδος υπολογισμού πάγιας ετήσιας εισφοράς των χρηματοοικονομικών επιχειρήσεων του ασφαλιστικού τομέα.	<p>7.- (1) Ο καταμερισμός της πάγιας ετήσιας εισφοράς των ασφαλιστικών επιχειρήσεων υπολογίζεται σύμφωνα με την πιο κάτω μέθοδο:</p> <p>(i) Ο καταμερισμός της πάγιας ετήσιας εισφοράς υπολογίζεται αφού ληφθεί υπόψη η ελάχιστη πάγια ετήσια εισφορά των δύο χιλιάδων ευρώ (€2.000) κατά ασφαλιστική επιχείρηση και το υπόλοιπο κατά αναλογία του ποσού των συνολικών εγγεγραμμένων ακαθάριστων ασφαλιστρων της κάθε επιχείρησης με βάση τους πιο πρόσφατους ελεγμένους εποπτικούς λογαριασμούς, οι οποίοι υποβάλλονται από την αρμόδια εποπτική αρχή στο Φορέα για σκοπούς εφαρμογής του Νόμου και της Οδηγίας, με μέγιστη εισφορά τις δέκα χιλιάδες ευρώ (€10.000).</p> <p>(ii) Σε περίπτωση που με βάση την πιο πάνω αναφερόμενη μεθοδολογία εξακολουθεί να</p>

Δεύτερος Πίνακας	<p>παραμένει καταβλητέο ποσό, αυτό ανακατανέμεται στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά αναλογία του ποσού των συνολικών ασφαλιστρων κάθε επιχείρησης ενώ σε περίπτωση που το απαιτούμενο ποσό του τομέα καλύπτεται με συνεισφορές από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που δεν ξεπερνούν τα ποσά της ελάχιστης εισφοράς των εταιρειών, τότε θα επέλθει κατά αναλογία μείωση των ελάχιστων εισφορών των επιχειρήσεων.</p> <p>(2) Παράδειγμα του τρόπου υπολογισμού της πάγιας ετήσιας εισφοράς των ασφαλιστικών επιχειρήσεων επισυνάπτεται ως Δεύτερος Πίνακας στην Οδηγία.</p> <p>(3) Οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές δεν καταβάλλουν πάγια ετήσια εισφορά, λόγω του ότι το μερίδιό τους καταβάλλεται από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις αλλά καταβάλλουν το τέλος ανά παράπονο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 του Νόμου και της οδηγίας 4 της Οδηγίας.</p>
Μέθαδος υπολογισμού πάγιας ετήσιας εισφοράς των χρηματοοικονομικών επιχειρήσεων του επενδυτικού τομέα.	<p>8.- (1) Ο καταμερισμός της πάγιας ετήσιας εισφοράς των Επιχειρήσεων Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών (Ε.Π.Ε.Υ.) και των Εταιρειών Διαχείρισης Αμοιβαίων Κεφαλαίων (Ε.Δ.Α.Κ.) γίνεται βάσει του ποσού που αναλογεί στο χρηματοοικονομικό τομέα επενδυτικών επιχειρήσεων και υπολογίζεται με την πιο κάτω μέθοδο:</p> <p>(i) Ως πρωταρχική βάση κατανομής, η συνεισφορά θα υπολογιστεί με βάση τον αριθμό των κύριων επενδυτικών υπηρεσιών για τις οποίες έχει λάβει άδεια από την αρμόδια εποπτική αρχή η κάθε Ε.Π.Ε.Υ. και Ε.Δ.Α.Κ., σε σχέση με το συνολικό αριθμό κύριων επενδυτικών υπηρεσιών για τις οποίες κατέχουν άδεια όλες οι Ε.Π.Ε.Υ. και Ε.Δ.Α.Κ. μαζί.</p> <p>(ii) Ο αριθμός των κύριων επενδυτικών υπηρεσιών υπολογίζεται με βάση τις πιο πρόσφατες πληροφορίες που είναι δημοσιευμένες στον ιστοχώρο της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου κατά την ημερομηνία του υπολογισμού.</p> <p>(iii) Ως ελάχιστο ποσό συνεισφοράς για κάθε Ε.Π.Ε.Υ. και Ε.Δ.Α.Κ. τίθεται το ποσό των εκατόν ευρώ (€100).</p> <p>(α) Πρώτη κατανομή</p> <p>(i) Η συνολική συνεισφορά που αντιστοιχεί στις Ε.Π.Ε.Υ. και Ε.Δ.Α.Κ. διαιρείται με το συνολικό αριθμό των κύριων επενδυτικών υπηρεσιών για τις οποίες κατέχουν άδεια όλες οι Ε.Π.Ε.Υ. και Ε.Δ.Α.Κ. μαζί και εξάγεται η συνεισφορά ανά υπηρεσία. Το ποσό αυτό πολλαπλασιάζεται με τον αριθμό κύριων επενδυτικών υπηρεσιών για τις οποίες κατέχει άδεια η κάθε Ε.Π.Ε.Υ. και Ε.Δ.Α.Κ. και το αποτέλεσμα υποδηλών τη συνεισφορά της κάθε Ε.Π.Ε.Υ. ή Ε.Δ.Α.Κ. αντιστοιχα.</p> <p>(ii) Σε περίπτωση που η συνεισφορά οποιασδήποτε Ε.Π.Ε.Υ. ή Ε.Δ.Α.Κ. είναι κάτω του ελάχιστου τότε ως συνεισφορά για αυτές καθορίζεται το ελάχιστο και η συνεισφορά των υπόλοιπων Ε.Π.Ε.Υ. και Ε.Δ.Α.Κ. καθορίζεται με δεύτερη κατανομή όπως περιγράφεται στο (β) πιο κάτω.</p> <p>(iii) Σε περίπτωση που το συνολικό απαιτούμενο ποσό των Ε.Π.Ε.Υ. και των Ε.Δ.Α.Κ. καλύπτεται με συνεισφορές που δεν ξεπερνούν το ελάχιστο ποσό ανά επιχείρηση, τότε θα επέλθει κατά αναλογία μείωση των ελάχιστων εισφορών των επιχειρήσεων.</p> <p>(β) Δεύτερη κατανομή</p> <p>(i) Από το συνολικό ποσό συνεισφοράς των Ε.Π.Ε.Υ. και Ε.Δ.Α.Κ. αφαιρείται το άθροισμα της συνεισφοράς των επιχειρήσεων για τις οποίες έχει καθοριστεί ως συνεισφορά το ελάχιστο ποσό, και το ποσό που θα προκύψει διαιρείται με το συνολικό αριθμό κύριων επενδυτικών υπηρεσιών για τις οποίες κατέχουν άδεια οι υπόλοιπες Ε.Π.Ε.Υ. και Ε.Δ.Α.Κ.. Το ποσό αυτό πολλαπλασιάζεται με τον αριθμό των κύριων επενδυτικών υπηρεσιών για τις οποίες κατέχει άδεια η κάθε μία Ε.Π.Ε.Υ. και Ε.Δ.Α.Κ. που δεν εμπίπτει στο ελάχιστο ποσό, για να προκύψει η συνεισφορά της κάθε μίας από αυτές. Σε περίπτωση που η συνεισφορά οποιασδήποτε Ε.Π.Ε.Υ. ή Ε.Δ.Α.Κ. και στη δεύτερη κατανομή είναι κάτω του ελάχιστου, τότε ως συνεισφορά και για αυτές τις επιχειρήσεις καθορίζεται το ελάχιστο, και η συνεισφορά των υπόλοιπων επιχειρήσεων καθορίζεται με τρίτη ή αν χρειαστεί και με περισσότερες κατανομές, με την ίδια διαδικασία που γίνεται για τη δεύτερη κατανομή.</p> <p>(2) Παράδειγμα του τρόπου υπολογισμού της πάγιας ετήσιας εισφοράς των Ε.Π.Ε.Υ. και Ε.Δ.Α.Κ. επισυνάπτεται ως Τρίτος Πίνακας στην Οδηγία.</p>
Τρίτος Πίνακας	<p>Διαδικασία και τρόπος καταβολής πάγιας ετήσιες εισφοράς από χρηματοοικονομικές επιχειρήσεις.</p> <p>9. – (1) Η καταβολή προς το Φορέα της ετήσιας εισφοράς θα γίνεται από χρηματοοικονομική επιχείρηση, η οποία λειτουργεί κατά την έναρξη ισχύος του Νόμου και από κάθε νέα χρηματοοικονομική επιχείρηση για την οποία ο Φορέας ενημερώνεται εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την κατά περίπτωση αρμόδια εποπτική αρχή, για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας. Στην περίπτωση των νέων χρηματοοικονομικών επιχειρήσεων, η πάγια ετήσια εισφορά καταβάλλεται σύμφωνα με την μέθοδο υπολογισμού που καθορίζεται στην Οδηγία, ανάλογα με το χρηματοοικονομικό τομέα, κατ' αναλογία του χρόνου λειτουργίας κατά το σχετικό έτος και σε περίπτωση που το ύψος της εισφοράς δεν μπορεί να υπολογισθεί,</p>

	<p>καταβάλλεται το ελάχιστο προβλεπόμενο ποσό κατά περίπτωση.</p> <p>(2) Κάθε χρηματοοικονομική επιχείρηση υποχρεούται να καταβάλλει στο Ταμείο την πάγια ετήσια εισφορά που της αναλογεί εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία λήψης εγκυκλίου επιστολής από το Φορέα που θα της κοινοποιεί το πληρωτέο ποσό.</p> <p>(3) Η καταβολή της εισφοράς θα γίνεται είτε με επιταγή πληρωτέα στο όνομα του Φορέα είτε με τραπεζικό έμβασμα, τα έξοδα του οποίου θα επιβαρύνουν τις χρηματοοικονομικές επιχειρήσεις, σε λογαριασμό του Ταμείου, τα στοιχεία του οποίου κοινοποιούνται στις χρηματοοικονομικές επιχειρήσεις με επιστολή του Φορέα.</p> <p>(4) Για κάθε ποσό που εισπράττει ο Φορέας σε όλες τις πιο πάνω περιπτώσεις δυνάμει της παρούσας οδηγίας εκδίδεται απόδειξη εισπραξης.</p> <p>(5) Σε περίπτωση χρηματοοικονομικής επιχείρησης που τερματίζει τις δραστηριότητές της πριν τη συμπλήρωση του έτους για το οποίο κατέβαλε την πάγια ετήσια εισφορά, η εισφορά ή/και οποιαδήποτε αναλογία αυτής δεν επιστρέφεται.</p>
Υποβολή ενστάσεων:	<p>10.- (1) Χρηματοοικονομική επιχείρηση οποιουδήποτε τομέα, εφόσον κρίνει ότι ο υπολογισμός της πάγιας ετήσιας εισφοράς της είναι λανθασμένος ή έγινε κατά παράβαση των αρχών, του τρόπου και των μεθόδων υπολογισμού που καθορίζονται στην παρούσα Οδηγία δύναται εντός περιόδου τριάντα ημερών από την ημερομηνία λήψης της εγκυκλίου επιστολής από το Φορέα που θα της κοινοποιεί το πληρωτέο ποσό να ασκήσει ένσταση ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου του Φορέα.</p>
	<p>(2) Το Διοικητικό Συμβούλιο του Φορέα εξετάζει οποιεσδήποτε ενστάσεις υποβάλλονται από χρηματοοικονομικές επιχειρήσεις δυνάμει της παραγράφου (1) της παρούσας οδηγίας εντός περιόδου εβδομήντα πέντε ημερών από την παραλαβή τους και αποφαίνεται τελικά αναφορικά με το ποσό της πάγιας ετήσιας εισφοράς που θα πρέπει να καταβληθεί από τη χρηματοοικονομική επιχείρηση.</p>
	<p>(3) Οποιαδήποτε απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου δυνάμει της παραγράφου (2) της παρούσας οδηγίας, δύναται να προσβληθεί ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 146 του Συντάγματος.</p>
Παράλειψη ή άρνηση καταβολής πάγιας ετήσιας εισφοράς από χρηματοοικονομικές επιχειρήσεις.	<p>11. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης οποιασδήποτε χρηματοοικονομικής επιχείρησης με την υποχρέωσή της για καταβολή πάγιας ετήσιας εισφοράς, ο Φορέας δύναται-</p> <p>(α) να λάβει δικαστικά μέτρα εναντίον της χρηματοοικονομικής επιχείρησης για την καταβολή των οφειλόμενων ποσών.</p> <p>(β) να επιβάλει στη χρηματοοικονομική επιχείρηση:</p> <p>(i) χρηματική επιβάρυνση ίση προς δέκα τοις εκατόν (10%) επί της πάγιας ετήσιας εισφοράς που υποχρεούται να καταβάλει,</p> <p>(ii) τόκο με επιτόκιο, όπως αυτό καθορίζεται στο άρθρο 33 του περί Δικαστηρίων Νόμου, επί της πάγιας εισφοράς.</p>
Έναρξη ισχύος.	12. Η παρούσα Οδηγία τίθεται σ'εφαρμογή με τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.